

Αζωλάν
Φεβρ. 2002

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΥΝΙΟ

K1-27 ?

Έλλης Παιονίδου: "Ο Πράσινος Πύργος"

"Στο τηλέφωνο ήταν η ίδια η Μόνικα. Προσπάθησα να της το φέρω με τρόπο, αλλά κατάλαβε αμέσως.

- Απ' το νησί; Κάτι θα 'παθε ο παππούς. Μήπως... Ω Θεέ μου!

- Δεσποινίς Μόνικα, λυπάμαι που δεν σας ειδοποίησε κανείς. Πάνε τώρα μερικές εβδομάδες.

Για λίγα δευτερόλεπτα έγινε σιωπή. Ύστερα: - Είναι δικό μου το λάθος. Φάνηκα εγωίστρια! Δεν έπρεπε να φύγω. Μου το 'χε ζητήσει. Έπρεπε να μείνω κοντά του. Ω Θεέ μου! Παππού... μόλις που σε βρήκα... Γυρίζοντας στο Παρίσι, έπαίρνα τηλεφώνω. Δεν το σήκωνε κανείς. Έλεγα θα 'ναι στον κήπο. Σκόπευα να τηλεφωνήσω στο Στάθη. Ω τι κακό.

- Ο Στάθης είναι εδώ κοντά μου. Περιμένει να σας μιλήσει.

Μόλις άκουσε τη φωνή του Στάθη, η Μόνικα ξέσπασε σε λυγμούς. Το ίδιο κι ο Στάθης - δεν μπορούσε ν' αρθρώσει λέξη. Ξαναπήρα το τηλέφωνο.

- Δεσποινίς Μόνικα, δώστε μου, σας παρακαλώ, τη διεύθυνσή σας. Ο Στάθης θέλει να σας γράψει λεπτομέρειες.

Καθίσαμε οι τρεις μας - ο Στάθης, ο Λάκης κι εγώ - και συντάξαμε ένα γράμμα, όπου της τα εξιστορούσαμε όλα: για το γαλάζιο τετράδιο, την εξαφάνιση του Αρη και την τελευ-

ταία επιθυμία του γερο-Θωμά για το σπίτι και το περιβόλι του. Η απάντηση ήρθε αμέσως σ' ένα χοντρό φάκελο με την ένδειξη "συστημένο και υπερεπειγόν".

Μέσα από το βιβλίο "Ο Πράσινος Πύργος" (εκδόσεις Πατάκη) ξεπροβάλλει, πάλι, η εξαιρετικά τρυφερή γραφή της Έλλης Παιονίδου. Μιας αφοσιωμένης λογοτέχνιδας που με ποίηση, πεζά και θεατρικά έργα έχει βάλει, προ πολλού, τη σφραγίδα της στον πνευματικό μας κόσμο. Το βιβλίο, που ανήκει στη σειρά "Σύγχρονη Λογοτεχνία για παιδιά και για νέους"

καθρεφτίζει τις ανησυχίες της σημερινής κοινωνίας, όσων δηλαδή εξακολουθούν να ανησυχούν, και με γλαφυρότητα και υπέροχο ρομαντισμό καταγράφει τις σκέψεις της συγγραφέως, προσαρμοσμένες θα μπορούσαμε να πούμε στα σημάδια των καιρών.

"Σε μια πολιτεία που ασφυκτιά κάτω από το τσιμέντο, ο Πράσινος Πύργος κι ο απέραντος κήπος του είναι η μοναδική ανάσα για τους κατοίκους της. Τελευταία επιθυμία του γερο-Θωμά είναι να γίνει δημόσιο πάρκο και βι-

βλοθήκη για τα παιδιά. Ωστόσο, κάποιοι αδίστακτοι άνθρωποι κάνουν άλλα σχέδια. Ο μικρός Στάθης κι ο φίλος του ο Λάκης, αντιμέτωποι με τις δυνάμεις του χρήματος, αγωνίζονται να σώσουν τον Πράσινο Πύργο. Θα τα καταφέρουν; Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα με στοιχεία μυστηρίου και αστυνομική πλοκή, με ζωντανούς σημερινούς χαρακτήρες και πολλή νοσταλγία για το χθες, που θα αναταράξει τα λιμνάζοντα νερά, θα προκαλέσει αλλά και θα συγκινήσει".

Έτσι έχουν τα πράγματα. Οι αντιθέσεις ανάμεσα στην ευαίσθητη νοσταλγία και στη σκληροτράχηλη πραγματικότητα, οδηγούν τον αναγνώστη σε συγκρίσεις, σε παραλληλισμούς και, βεβαίως, στη συνειδητοποίηση μιας γραφής που απλώνεται για να στείλει μηνύματα και όχι για να γεμίσει σελίδες. Η Έλλη Παιονίδου, καταξιωμένη στο χώρο της, και με πολλές διακρίσεις στο ενεργητικό της, πλάθει μια υπέροχη ιστορία που και συγκινεί, και προβληματίζει και προκαλεί στον αναγνώστη εκείνο το γλυκόπικρο μειδίαμα, καθώς

στροβιλίζεται ανάμεσα στην αλήθεια και στο ψέμα.

"Η έρευνα για το φυσικό περιβάλλον είχε κάπως ατονήσει λόγω του προεκλογικού πυρετού, αλλά η άφιξη των φίλων της Μόνικας μ' έσπρωξε να ξαναοιζώ το γνωστό χαρτοφύλακα. Τα παιδιά, με απέραντο ενθουσιασμό και μ' ελάχιστα αγγλικά, μάζεψαν άφθονο υλικό κι υποσχέθηκαν να το δημοσιεύσουν στο οικολογικό τους περιοδικό.

Μόλις έφυγαν, έγινε η απόπειρα ληστείας! Ήταν ένα από τα σαββατιάτικα απογεύματα που ο Στάθης συνήθιζε να πηγαίνει με τον Αρη στον Πράσινο Πύργο για να ποτίσει. Μαζί του ήταν κι ο Λάκης για παρέα. Είχε πια αρχίσει να βραδιάζει και τα παιδιά ετοιμάζονταν να φύγουν, όταν το σκυλί άρχισε να γαυγίζει σαν δαιμονισμένο. Ξάφνου να 'σου και πετιέται απ' το πίσω μέρος του σπιτιού ένας με μάσκα στο πρόσωπο.

- Κάντε πίσω γιατί σας έφαγα! ούρλιαξε και πηδώντας το φράκτη έγινε άφαντος.

Τα παιδιά έμειναν άλαλα, μην ξέροντας τι να κάνουν. Αν φώναζαν, θα τους έπιανε η αστυνομία για παραβίαση ιδιοκτησίας. Ποιος θα τους πίστευε πως είχαν μπει στον κήπο για να ποτίσουν; Τρέμοντας από το φόβο τους πήγαν στο σπίτι του Στάθη και τηλεφώνησαν".